

BIDDEN

WAT IS BIDDEN?

Bidden is de grondhouding van een christen. In het bidden kan de gelovige in contact treden met God.

Er kan gezegd worden wat iemand op het hart ligt en/of bezig houdt.

Er kan voor iemand of iets anders gebeden worden (voorbede).

Maar bidden is niet altijd 'onder woorden brengen'. Het is ook 'schuilen bij God' en onuitgesproken in gesprek zijn.

Bidden is niet enkel vragen of klagen

Het is ook danken. Dank zoekt een adres.

Een dankbaar mens zoekt God.

Meestal is rust en stilte helpend bij het bidden.

Het sluiten van ogen voorkomt afgeleid te worden, maar is geen voorwaarde.

Bidden is het contact tussen (de hemelse) Vader en kind.

Bidden is een kerntaak van de christelijke kerk.

Gebed wordt ook wel 'de kurk' genoemd, waarop het schip van de gemeente drijft.

BIDDEN IN HET OUDE- EN NIEUWE TESTAMENT

Bidden is een vanzelfsprekend onderdeel van veel Bijbelverhalen.

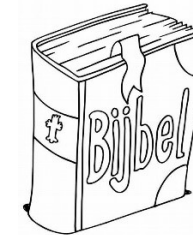
Abram roept de Naam van de Heer aan als hij net in het land van belofte arriveert (Genesis 12)

Hanna bidt bij de tempel om een kind (1 Samuël 1)

Jona bidt uit de buik van de vis om redding (Jona 2)

Jezus trekt zich regelmatig terug om te bidden (Lucas 6)

In het Oude Testament bidden profeten soms voor het volk, maar ook gewone mensen mogen tot God bidden, op elk moment en vanaf elke plek.

Sommige gebeden in de bijbel horen bij een vaste liturgie. Maar de meeste gebeden zijn vrije gebeden, die iemand in een specifieke situatie uitspreekt.

Soms staat onze ervaring haaks op de overtuiging dat God onze gebeden hoort: een zieke wordt niet beter, een relatie gaat toch stuk.

Samen met Job, Psalmdichters en anderen mogen we erop vertrouwen, dat God hoort en luistert naar ons gebed.

DRIE WEKEN BIDDEN

We kennen in onze Vrije Evangelische Gemeente in Heerde **drie weken** waarin we samenkomen om te bidden.

De eerste week

is eind januari, ook wel bekend als de 'week van gebed voor de eenheid'. Het betreft hier een interkerkelijk initiatief. Christenen en kerken komen wereldwijd samen om God te zoeken in het samen bidden.

De tweede week

valt samen met de laatste week in de '40-dagentijd'. De laatste dagen van Jezus' lijdensweg, inclusief de avond waarop Hij de Maaltijd hield met zijn vrienden (witte donderdag), de dag van de kruisiging (Goede vrijdag) en de dag waarop Hij in het graf verbleef (stille zaterdag), komen we samen om te danken en te bidden.

De derde week

is de periode tussen Hemelvaart en Pinksteren. We lezen dat Jezus' vrienden in gebed waren, in afwachting van wat er ging gebeuren. Die week is daarom ook een gebedsweek in onze gemeente.

DRIEMAALDAAGS

In de protestantse traditie was het gebruikelijk om rondom de maaltijden te bidden. Daarnaast kende men een persoonlijke omgang met God. De rooms-katholieken hebben getijdendiensten, een vijftal dagelijkse gebedsuren in de kloosters. Het Nieuwe Testament kent drie vaste gebedstijden, in aansluiting op het dagelijkse morgen-, middag- en avondoffer in de joodse tempeldienst: het morgengebed, middaggebed en avondgebed (Hand. 2:15, 10:9 en 3:1). We mogen aannemen, dat ook Jezus deze gebedstijden driemaal daags kende.

Iedere christen kan zijn of haar eigen vaste gebedstijden zoeken. Wie het zich kan permitteren om 's morgens aan de voeten van de Heer te zitten is een gezegend mens. Vanuit gebed krijgt de dag zijn ordening, worden aanvechtingen van de dag overwonnen en worden beslissingen eenvoudiger. Gebed is een vorm van werkvoorbereiding. Tanken doe je voordat je de auto instapt en aan een grote rit begint! Sommige mensen zeggen dat ze te druk zijn. Bill Hybels schreef een boekje: *Te druk om niet te bidden*.

**Onze gemeente kent een wekelijks Avondgebed
dinsdagavond 19.30-20.00 uur.**

GEBEDSHOUDING

In principe is elke houding die gebed bevordert goed. Je kunt zitten, knielen, liggen, staan, zelfs fietsen. Het belangrijkste is dat je een houding vindt die helpt te concentreren op God en gebed. Wat de concentratie bevordert is hardop bidden. De bij ons gebruikelijke gebedshouding, is die van 'hoofd buigen - handen samen - ogen dicht'. Het is een houding die onderwerping en deemoed uitdrukt. Het vouwen van handen kan gezien worden als 'het loslaten van iedere daad; rusten aan de voeten van de Heer'

Je kunt ook bidden met het hoofd omhoog en met de ogen open. Uit bijbelse tijd kennen we het bidden met de handen omhoog, ter hoogte van de schouders. Paulus roept (1 Tim.2:8) de mannelijke leden van de gemeente op om te bidden 'met geheven handen'. Met deze houding druk je uit dat je iets verwacht, dat je open staat om te ontvangen.